

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

De pijs, & simplicibus oratoribus. Capvt XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

Habent volutatos adumbrata leuius eloquentia & ad cœlum ornamenti iuuenilius luxuriare illi verecundas nacti sunt gratias, & dicunt quidem suauiter, sed cum dignitate colulant suavitatem: hi sunt in ipsa affectatione sine fræno verecundiæ impudentes. Illi dispensant elegantias, & colores, hi sine vlo delectu passim offendunt: illud dicunt argumētis prudentibus, & splendidis: hi puerilibus, & friuolis. Illi tractum habent orationis cum vii iudicij diffusum, hi per abrupta quocumque ingenij calor tulerit rapiuntur. Illi seruant orationis decoram castimoniam: hi troporum vsu pruriunt insolentius. Illi figuræ temperantibus obliniunt. Ad suum illorum oratio videtur honesta matrona cum mundo sibi debito: horum meretricias olet pyxides, & vestem refert, quæ parum deceat pudicam.

racula quæ legerint, & audierint, in unum fasciculum non sine fructu colligunt: aspergunt etiam aliquando narrationes ex peregrino instrumento, quæ non adeo accurate cum Chronologia consentiunt, vt Augustum Cæsarem cum Sibylla, de Christo colloquium, & templum Pacis ea nocte qua Christus natus est cecidisse, & Romulum de suo imperio consilientem responsum acceptisse duraturum dñe virgo pareret.

Hæc dico non patui quidem faciens hominum pietatem, quam omni scientia opulenta longe coافت est maiorem, verum cum in tam sagacem, & fastidiosam ætatem incidimus, pijs etiam concionatoribus magna prouisione opus est, vt videant quid, aut quomodo dicant, ne si quid perperam, licet sincero animo attuleriat, in contemptu ministerij cedat.

De pjs, & simplicibus oratoribus.

CAPUT XIV.

Concionatores pjs & Simplices.

Sunt & quidem pjs, homines animæ ut plurimum mitissimæ, & candidissimæ, qui cū se totos religioni, viteque ascetica studijs addixerint, similem quoque animo affectu orationem. Sunt autem fermè boni, creduli, & ad lachrymas faciles: non habent tam laudem, & copiosum litterarum instrumentum, quas & multi nescire maluerunt, vel si habent, non ostentant. Quærent enim non alta, docta, aut curiosa, sed humilia, pia, simplicia. Non multum curant quid textus ferat Chaldaicus, aut Missale Mozarabicum, an Symmachus versio cum Aquila consentiat, & an κικαιον apud Ionam cucurbitam, aut hederam significet. Verum tori versantur in religiosis meditationibus de praesepi, infâria, vita, morte Christi, & de venerandis quidem eius cruciatibus tractant saepius, tum de nouissimis, morte, iudicio, purgatorio, inferis, & beatitudine cœlesti verba lubenter faciunt. Mox hominum peccata, & flagitia deplorant, ad pœnitentiam reuocant, & si similes cunctos ferè desiderant. Dicunt autem ea non quæ ex varia librorum lectione conqueriunt, sed quæ secum ipsi sunt meditati, & si simpliciores quidem fuerint, loquuntur styllo humili, tenui, inornato, & plerumq; dissoluente, valde delectantur exemplis, & omnia mihi.

A Liud est genus piorum concionatorum, *Concionatores pjs & Simplices.* qui prudenter, & robustè sunt pjs: nata tores pjs & illud quidem habent cum primis communis, quod curiosa oderint, torique sit in pjs argumentis: verum quia multum habent cum pietate ingenij, ac doctrinæ, & si id minime videri velint, dicunt ardore quidem magnitudine religionis, sed sententijs viuidis, motu graui, easle, prudenter, circumspecte, & si quidem ad graues fecundi generis proxime accedit. Est sane hæc pietas optimum omnium instrumentum, nam cum crudito, eloquentia, industria, & cætera humana præsidia tanquam leues florculi decidant, nisi de cœlo irigentur, sola pietas perpetuum obtinet cum Deo cōmercium, unde & diuturnior est, & longe quam cætera fructuosior.

De doctis.

CAPUT XV.

Concionatores putidius Docti character.

Non est mihi mens doctos illos concionatores carpere, qui suaue quoddam doctriæ temperamentum, cum pietate, prudentia, gravitate condunt, viros omni honore.

Fffff 2